

CHỒNG TÔI ĐI BIỂU TÌNH - Phần II

Lê Thị Công Nhân
Hà Nội, thứ 6, 19-8-2011

Luật sư Lê Thị Công Nhân - Xin được tường thuật với những người quan tâm (để cùng chia sẻ) và những người không quan tâm (để biết) về cái được gọi là “cuộc gặp gỡ trao đổi” giữa tôi và các công an công khai, mật vụ, Ủy ban phường, Mặt trận tổ quốc phường, Hội cựu chiến binh phường, Hội phụ nữ phường, và còn những thế lực nôi dài nào khác nữa của đảng cộng sản Việt Nam thì có trời mới biết cùng tham dự đoàn người đông đảo đến nhà tôi vào chiều hôm nay, liên quan tới việc chồng tôi đi biểu tình chống Trung quốc xâm lược.

Trước khi vào phần II “Chồng tôi đi biểu tình” xin được kể ngắn gọn về “[Chồng tôi đi biểu tình](#)” phần I.05 (tức là 1 phần rưỡi). Đó là khi bác Quyền-Thỏ rãng vâu vào nam cùng bà U mập-mẹ tôi để dự giỗ bà ngoại tôi, thì có ý định vừa nghiêm túc vừa tràn đầy hứng khởi là sẽ tham gia biểu tình cùng nhóm Chúa Nhật ở Sài Gòn. Nói là làm, hẹn hò gặp gỡ mấy anh trong phong trào dân chủ thì ai cũng bị canh cứng ngay tại nhà bởi mật vụ dày đặc không rời nửa bước, cuối cùng lại hẹn gặp được chị Lê thị Kim Thu, một dân oan nổi tiếng và còn nổi tiếng vì đã chuyển biến thành một người đấu tranh dân chủ với những kỹ năng của một phóng viên và lòng can đảm phi thường.

Cuộc xuống đường chưa kịp diễn ra, chồng tôi, chị Kim Thu, và ông anh họ của tôi chỉ mới kịp uống ly nước, ăn mấy miếng xoài ngâm muối ớt và đang đi bộ ra vườn hoa nơi mọi người thường tập trung biểu tình ngồi thì bị bắt một cách thô bạo và nhanh chóng đến sững sờ, đưa về công an phường Đa Kao quận 1 nhốt từ 11:00g sáng tới tận 5:30g chiều, rồi lại bị đưa về công an phường 6 quận 8 chỗ nhà dì tôi (đường Phạm Thế Hiển) mà chồng tôi ở nhờ vài hôm, giữ cho tới gần 8:00g [tối] mới thả ra, bị mật vụ cướp giật máy ảnh điện thoại rồi xóa sạch sành sanh mọi tư liệu trong đó ngay tại công an phường rồi sau đó trả lại máy lúc thả ra. Hãi nhất là mấy tấm hình chụp vợ mặc tà lòn, áo hở rốn (mùa hè trời nóng mà!) đang đứng xoa bụng bầu mặt mũi nhăn nhó xấu xí vì mệt mỏi và khó chịu. Trước khi xóa mọi tư liệu thông tin trong điện thoại và máy ảnh của chồng tôi đời nào dám mật vụ lại không copy ra ít nhất là một bản để báo cáo thành tích kết quả công việc nhỉ!

Chết rồi! Thế là mình lại có việc để lo, biết đâu bọn chúng điên điên khùng khùng lại tung mấy cái ảnh “lộ hàng” bụng bầu của mình ra thì eo ôi, ngại quá cơ! Mà kiện bọn mật vụ cái vụ này thì đích thị là con kiến đi kiện củ khoai rồi!

Lúc mình buồn vụ âu lo này với anh Nguyễn Bắc Truyền không ngờ anh ấy lại cười to ời là to, còn bảo “Không sao đâu em. Thỉnh thoảng để mọi người cười vui tí có sao đâu. Bọn mật vụ mà làm thế người ta càng chửi vào mặt chúng nó, âu lo làm gì mấy chuyện nhỏ đó, với lại những chuyện tiểu nhân như thế mình có muốn ngăn chặn cũng không biết

làm thế nào.” Ôh, cái anh này, tưởng là nói trêu mình, nhưng nghĩ lại thì anh nói cũng chí lý.

Ôi! Sống trong thiên đường cộng sản, nơi mà “Chị đi vệ sinh chúng tôi cũng biết!”, rồi thì vụ án chấn động dư luận mang tên “hai bao cao su”, v.v. thì đúng là mấy tấm hình lão chồng phờn chí chụp hình trêu vợ bầu của chồng mình nào có “Ăn thua chi!”.

Ngoài ra chồng tôi nhờ sự kiện này còn được biết thêm cảm giác phải đứng tè (không phải là đài đường đâu nhé, mà là trong toilet đảng hoàng) trước mặt 2 anh công an trẻ đẹp là như thế nào, sau khi đã năn nỉ hết nước hết cái với họ để xin được 1 phút đi tè riêng tư mà không xong.

Phần II - Chồng tôi đi biểu tình xin được tiếp nối như sau:

Chuyện là vào lúc khoảng 2:30g chiều thứ 6, 19-8-2011, cả nhà tôi đang nằm ngủ thì nghe tiếng mở cổng sắt và giọng chú Hà Văn Chung gọi tôi ơi ơi “Nhân ơi, Nhân à”. Chú Chung là tổ trưởng tổ dân phố số 1, phường Phương Mai, người đang sống trong ngôi nhà 2 tầng ngay đối diện chân cầu thang nhà tập thể tôi ở (trị giá khoảng 1 - 1.2 tỉ dù hoàn toàn không có giấy tờ) trên mảnh đất lưu không bị chiếm dụng trái phép với một cây phi lao và một cây cột điện hạ thế rất hoành tráng ngay giữa nhà. Khổ thân chú Chung, có lẽ chính cái nhà này lại là cái phốt để bọn phường nó bắt chú làm tổ trưởng tổ dân phố cũng nên, vì quen biết chú nhiều năm tôi thấy chú cũng không mặn mà gì với việc phục vụ chính quyền và chế độ. Tôi thấy có việc gì không hay rồi, bật dậy mà chóng cả mặt, mắt nhắm mắt mở ngật ngưỡng đi ra thì hoảng hồn nhìn thấy chục người (hoặc hơn) đứng chật kín cả hành lang, chú Chung và một ông khoảng hơn 60 tuổi có gương mặt không chút hiền hòa nào đứng ngay phía trước, tôi nghĩ ngay “Ồi giời ơi! Thế là đến lượt mình (bị đầu tố) rồi”.

Tôi, dù rất mệt và hơi bối rối vẫn cố thực hành bài cũ (nhưng đúng và hiệu quả), đó là lấy ngay thân hình của mình đứng chắn ở cửa, hai tay dang rộng bám vào 2 bức tường bên cánh cửa, hỏi “Chào chú, có việc gì vậy ạ?”. Chú Chung đáp “Àh, có mấy chú bác bên ủy ban và các đoàn thể muốn gặp Nhân và gia đình để trao đổi tí việc.” Tôi bảo “Không được rồi,

giờ cháu đang bận sắp phải đi bác sỹ, với lại cháu không tiếp khách kiểu này, không hẹn hò báo trước gì cả là không được.” Lập tức cả hội khách không mời nhau nhao lên “Chỉ gặp tí thôi, 5 phút cũng được, có công có việc thì chúng tôi mới đến chứ.” Vừa nói họ vừa dậm bước cứ như hạ quyết tâm xông thẳng vào nhà cho bằng được vậy. Tôi kiên quyết “Không được, tôi không tiếp khách kiểu này. Tôi không thấy ai quen biết ở đây cả, chú Chung thì không tính làm gì.”. Chú Chung đáp “Àh, đây là các cô chú và mấy anh chị bên Mặt trận tổ quốc, Hội phụ nữ phường, hội cựu chiến binh, ủy ban.” Lúc đó chị Lê thị Nga, cán bộ tư pháp phường Phương Mai, sinh năm 1978, học cùng trường Đại học Luật với tôi, là người trực tiếp làm hồ sơ đăng ký kết hôn cho vợ chồng tôi, nghiêng

mặt ra khỏi đám đông cười với tôi một cái, tôi bảo “Àh, vâng, có mỗi chị Nga là cháu biết thôi.” Thì cùng lúc tôi nhận ra cuối hàng là chú Nguyễn Khắc Dũng – Phó công an phường Phương Mai và 2 nam thanh niên, mà 1 người tôi nhận ra là mật vụ - nhận ra nhưng không biết tên, đã tham gia vài lần vào các cuộc bắt bớ thăm vấn tôi trước đây. Chú Chung chỉ sang người đàn ông hơn 60 tuổi đứng hàng đầu cùng với mình và nói “Đây là chú Tầu ở Mặt trận tổ quốc phường”. Ông Tầu lên tiếng luôn bằng chất giọng Quảng nam, Quảng Ngãi hay Bình Định gì đó, thái độ lạnh lùng với ánh mắt đầy ác cảm dành cho tôi “Chúng tôi có việc cần gặp chị, trước hết là thăm hỏi gia đình và sau là trao đổi vài việc.” Tôi nói “Thăm hỏi ý ạ, cháu chả quen biết gì các chú để mà thăm hỏi, toàn là người xa lạ, cháu nhắc lại là cháu không tiếp khách kiều này. Các chú tập hợp nhau cả đoàn đầy đủ thế kia, hện hò tổ chức chặt chẽ như vậy mà không hề báo trước cho chủ nhà là sao. Gặp gỡ thì phải báo trước, đồng ý thì mới gặp chứ. Còn nói về hỏi thăm gia đình thì nhà cháu giờ có việc quan trọng nhất là đang cần cứu trợ vì thuộc diện nghèo của phường đây. Cháu đang bị quản chế, chồng thì không có công ăn việc làm, mẹ cháu thì về hưu rồi. Đó là vấn đề dân sinh đang cần phường giúp đây.” Ngay lập tức từ cuối hàng nam thanh niên, mà tôi nhận ra là mật vụ, lên tiếng đầy mỉa mai khoái chí “Muốn cứu trợ thì chị cứ làm đơn ra phường chính quyền sẽ xem xét.” Tôi không đáp lại mà tiếp tục nói với ông Tầu “Còn trao đổi việc gì thì có gì các chú cứ đưa đây, chứ cháu không tiếp khách như thế này đâu.”

Thú thật nghĩ đến cảnh đoàn người đông đúc và đầy khí thế cách mạng sục sôi chống lại “bọn phản cách mạng” này mà tràn vào căn phòng bé tí, vừa là phòng khách lại kiêm phòng ăn và đồng thời là phòng ngủ của nhà tôi, tôi đã thấy ghê người. Rồi thì tiếp theo sẽ là gì nhỉ?! Nhẹ thì là giáo dục theo đúng tinh thần đạo đức giả và cuồng tín tôn thờ lãnh tụ Hồ Chí Minh với cái băng rôn “Không có bác Hồ thì không có đất nước Việt Nam được độc lập, tự chủ, dân tộc Việt nam được ấm no hạnh phúc tự do như hôm nay, gia đình chị và chị phải ghi nhớ đời đời công ơn của bác Hồ vĩ đại, của cách mạng cộng sản vĩ đại”. Nặng thì là màn đấu tố kinh dị do các cựu chiến binh (hoặc xã hội đen, hoặc lưu manh xã hội đỏ) sắm vai với những lời hăm dọa có thể thành thật bất kỳ lúc nào, như “sẽ ném cứt đá vào nhà, muốn con cái được bình yên không” (như anh Phạm Hồng Sơn bị dọa hồi tháng 3 năm ngoái), hay gần đây là “sẽ bị chọc mù mắt” sau khi một đồng chí cựu chiến binh nào đó cầm gậy chọc thẳng vào bụng luật sư Trần Đình Triển vừa diễn ra hồi tuần trước ngay tại văn phòng làm việc của ông. Tôi thầm nghĩ, thời buổi này là lúc nào rồi nhỉ, mà cộng sản vẫn cứ áp dụng mãi cái trò xảo trá đã thành đặc sản của chúng, giả danh nhân dân tự phát để đàn áp, đe dọa, và hành hung những người dân khác, nhưng cái trò bần thiêu này vẫn còn tác dụng đấy, nếu không chính quyền độc tài cộng sản đã chẳng áp dụng làm gì. Và cứ thế, kinh hoàng và khủng bố là phương pháp hữu hiệu nhất để các nước cộng sản tiến thẳng lên cái hố diệt vong mang tên Chủ nghĩa Xã hội – như nữ Mục sư Sabina Wurmbrand viết trong hồi ký Sự khổ nhục trong nhà tù ở Rumani.

Quay lại với ông Tầu, thấy thái độ kiên quyết của tôi (và thật sự tôi cũng chuẩn bị tinh thần như những lần trước là nếu “đoàn công tác” này cứ xông vào nhà tôi thì tôi sẽ ra cầu thang đứng, muốn nói gì thì ra theo đây, nếu cần thiết nữa thì đi bụi đời luôn!) Ông ta

nhìn trừng trừng vào mặt tôi với tất cả sự khó chịu mà một người có thể dành cho một người, ông ta nói một mạch “Tình hình là từ đầu tháng 6 cho tới giờ trên địa bàn thành phố diễn ra nhiều cuộc tụ tập biểu tình đông người. Ban đầu thì có mục đích là thể hiện lòng yêu nước, chống Trung quốc xâm lược biển đảo, nhưng về sau thì bị các thế lực thù địch phản động lợi dụng gây chia rẽ và mất trật tự an ninh xã hội.” Tôi xen ngang ngay đoạn này sau khi giương mắt ếch lên kiên nhẫn nhìn ông ta trả bài học thuộc lòng, tôi nói “Gì vậy chú, đoạn này nói vậy không được, gây chia rẽ và mất an ninh trật tự xã hội là thế nào? Rất là yêu nước và ôn hòa đấy chứ. Mà chính quyền này hay nhỉ? Lúc đầu thì chối phất là làm gì có biểu tình, sau lại bảo là biểu tình là yêu nước, giờ lại nói là thế lực thù địch và phản động lợi dụng giật dây. Mới nghe cháu cứ tưởng chính quyền đến để ngợi khen nhà cháu và chồng cháu cơ đấy. Mà ở đây có ai tham gia biểu tình không mà dám bảo là mất trật tự an ninh xã hội.” Tôi nói tiếp một lèo “Thôi chết rồi, chồng cháu lại sắp bị bắt chứ gì, lại giống như lần trước chú Sơn (đại úy cảnh sát khu vực) đến cảnh cáo là y như rằng chồng cháu bị bắt. Chính quyền này thật không bình thường, sao cứ coi dân là thế lực thù địch vậy, nhìn đâu cũng thấy kẻ thù là thế nào?” Ông Tầu kiên định lập trường với bài học thuộc lòng, tiếp tục nói như đang tự thôi miên “Đương nhiên là tụ tập đông người biểu tình như thế là gây mất trật tự xã hội, ảnh hưởng đến an ninh quốc gia. Hà Nội là thành phố vì hòa bình, chị không nhớ à. Mà thành phố vì hòa bình thì không được có biểu tình.”

Ồi! Lạy Chúa! “Thành phố vì hòa bình thì không được có biểu tình” mà Hà Nội là thành phố hòa bình, nên Hà Nội không thể để xảy ra biểu tình được cho dù là biểu tình vì hòa bình và biểu tình một cách hòa bình. Cái tam đoạn luận này hiểu được con chết liền thưa Chúa!

Tôi tiếp tục đóng tai lên nghe xem ông Tầu còn tua thêm đoạn nào hay hay nữa không? Thì hóa ra vẫn còn, ông Tầu nói tiếp “Việc gì cũng đã có nhà nước lo. Những việc đại sự như thế đã có nhà nước làm công tác ngoại giao. Chúng ta là dân phải tuyệt đối chấp hành chính sách của đảng và nhà nước. Hôm nay chúng tôi tới đây để trao cho chị và gia đình thông báo của Ủy ban thành phố Hà Nội yêu cầu chấm dứt biểu tình để đảm bảo an ninh trật tự xã hội. Đề nghị gia đình chấp hành.” Tôi hết ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác, nói “Gì cơ ạ! Cái thông báo yêu cầu ngưng biểu tình ấy ạ? Đưa tin đây cả báo đài hôm qua hôm nay rồi, tôi qua VTV1 còn đưa toàn văn rồi, nam bắc, tây tàu đều biết cả, việc gì phải tổ chức cả đoàn đến để đưa cái thông báo con con này làm gì chứ.” Nói thế nhưng tôi biết chắc họ đến nhằm mục đích khủng bố gia đình tôi, còn khủng bố ở mức độ nào thì tùy cơ ứng biến sáng tạo, nặng hay nhẹ như kiểu tôi đã nói ở trên. Ông Tầu chưa kịp trả lời thì tôi nói tiếp “Àh, dân Hà Nội ai cũng được đưa thông báo kiểu này ạ? Kinh khủng nhỉ! Cháu không tưởng tượng nổi đấy, người đâu sức đâu mà đi đưa thông báo cho từng nhà như thế này. (Nhân dân thì bình đẳng mà!) thì ông Tầu đáp ngay “Tất nhiên là không rồi, chỉ một số người thì chúng tôi mới làm thế này thôi!” Thế là lộ mặt theo dõi rình mò đàn áp dân rồi nhé! Vừa nói ông ta vừa đưa tôi một tờ giấy in chữ phôi tô có đóng dấu tiêu đề “Thông báo của Ủy ban nhân dân thành phố Hà Nội về công tác bảo đảm an ninh trật tự trên địa bàn thành phố Hà Nội” đề ngày 18-8-2011. Và cũng đúng như bản

văn đọc trên VTV1 tối ngày 18-8, hoàn toàn không có chữ ký của bất kỳ lãnh đạo đương nhiệm nào của Ủy ban thành phố Hà Nội.

Tôi nhận bản thông báo, sau đó thì họ đưa luôn cho tôi cái biên bản đã được làm sẵn (chắc là rút kinh nghiệm từ vụ chú Sơn, cảnh sát khu vực, ngồi lợ mọ làm biên bản một mình trong [Chông tôi đi biểu tình - Phần I](#)). Tôi từ chối ký và bảo “Khiếp! Gì mà nghiêm trọng vậy, có cái thông báo đã đưa tin ầm ĩ cả rồi mà cũng phải đến tận nhà đưa thêm, lại còn biên bản gì nữa, rườm rà thủ tục thế. Tôi không ký đâu nhé.” Thì chị Nga nói “Thì em cứ ghi ý kiến của em vào, ghi thế nào cũng được rồi ký hộ chị cái cho xong, cho bọn chị xong việc.” Chú Dũng, phó công an phường, cũng nói thêm vào “Cháu ký hộ cái cho xong việc, bọn chú cũng vì công việc mà phải làm thế này thôi, chứ còn nhiều việc bận lắm cháu à.” Thật nể quá đi mất, mà nói thế có phải dễ nghe không, dễ nghe là vì nó còn có cái gì đó thật lòng một tí tí tèo tèo! Nhìn mặt tôi tần ngần giây lát họ dí luôn cho cái bút bi, thế là tôi ký vào sau khi ghi rõ dòng chữ “Tôi đã nhận bản thông báo của Ủy ban thành phố Hà Nội ngày 18-8-2011.”

Sau đó không ai kịp chào ai tiếng nào họ quay đầu dần từ cuối hàng để ra về. Tôi đi theo đóng cổng và chào 2 người đi cuối cùng là chú Dũng và chị Nga.

Vào nhà, tôi thở dốc vì đứng cũng khá lâu trong tâm trạng đối phó, đối mặt, đối thủ các kiểu với đoàn công tác kỳ cục này, nói với chồng “Pác Quyền mà đi biểu tình tuần này thì chuẩn bị tinh thần nhé, sẽ căng đấy. Cái chính quyền này nó đã đạt tới đỉnh cao của sự trơ trên rồi. Nó ra một bản văn như thế mà không biết ngượng, chứ đừng nói là vi hiến và phi pháp, rồi thì chẳng ai dám ký tên cả. U mà bị bắt lần này thì 99% sẽ không như lần trước đâu, sẽ tồi tệ hơn và lâu hơn đấy. Nó làm như thế này là nó đã báo trước sẽ đàn áp thẳng tay đấy.” Thỏ rằng vâu đáp “Tuần này càng phải đi biểu tình. Chẳng phải để thể hiện điều gì hay thách thức chính quyền, mà chỉ là muốn sát cánh bên mọi người, đồng lòng và chia sẻ với mọi người. Anh đi ngay từ lần đầu nên rất quý và thương mọi người. Chính quyền làm thế này kiểu gì cũng làm cho một số người suy tính và không đi nữa, nhưng cũng sẽ thúc đẩy những người khác càng phải tham gia. Cái gì cũng có 2 mặt của nó. Cứng lắm là nó bắt giam và khởi tố anh tội gây rối trật tự công cộng. Chính quyền này nó muốn bắt ai thì bắt, vu ai tội gì thì vu. Anh chỉ lo U sắp sinh mà anh không ở bên được, đành phó thác U và Lucas cho Chúa thôi. Chứ nếu anh không đi thì anh áy náy lắm, anh muốn được ở bên mọi người lúc này. Anh chỉ thực hiện quyền của anh và thể hiện điều duy nhất là ý thức công dân của anh thôi.”

Tôi lặng cả người, và chỉ còn có thể nói “Vâng, em ủng hộ U. Bỏ Thỏ rằng vâu chỉ cần trưa về nhà ăn cơm với em là được rồi.”

Tôi chợt nghĩ Chông tôi đi biểu tình phần 3 sẽ như thế nào nhỉ! Ôi! Tôi thật sự không thích chính quyền và công an truyền cảm hứng viết cho tôi theo kiểu này đâu. Đã mang bầu tuần thứ 31, tôi thật sự thấm thía lời chú Trần Mạnh Hảo nói với tôi chiều nay “Yêu nước là rất quan trọng, nhưng trên đời này không có gì ý nghĩa và thiêng liêng hơn là việc

sinh ra một con người. Công việc quốc gia đại sự là việc của toàn dân, ai cũng phải có trách nhiệm làm phần của mình. Cháu không được tham gia biểu tình, phải giữ gìn sức khỏe để mẹ tròn con vuông.”

Tôi chợt nghĩ, ngoài việc sinh con vô cùng đặc biệt và lớn lao này thì biết đâu sắp tới tôi lại có thêm một việc rất đồng cảm với thân nhân của những người tù chính trị, là “nuôi tù”. Dù, chồng tôi chỉ là một người bình thường, chỉ hơi phấn khích và nhiệt tình một chút trong việc thể hiện lòng yêu nước và ý thức công dân của mình trước hiểm họa ngoại xâm của Trung cộng và đại họa nội xâm diệt vong của độc tài Việt cộng mà thôi.

Hà Nội, thứ 6, 19-8-2011

Ls. Lê Thị Công Nhân

<http://danlambaovn.blogspot.com>

Ý kiến độc giả

15 Responses to Chồng tôi đi biểu tình - Phần II

Nặc danh says:

09:18 Ngày 20 tháng 8 năm 2011

Sao việc bắt thủ gì họ cũng làm được nhỉ? Chồng ngoại xâm cũng bị cấm không nhẽ chính quyền này là giặc rồi hả? Tôi khâm phục LTCN từ lâu, chị thật sự là tấm gương yêu nước,

can đảm hiêm có.

Nặc danh says:

09:19 Ngày 20 tháng 8 năm 2011

Bài đăng này đã bị xoá bởi một quản trị viên blog.

Nặc danh says:

09:30 Ngày 20 tháng 8 năm 2011

Rất hay

Nặc danh says:

09:32 Ngày 20 tháng 8 năm 2011

Gửi Công Nhân,

Thôi em viết ít thôi, giữ sức khỏe lúc này là chủ yếu. Ngoài việc riêng là sinh con, em còn có trách nhiệm chuẩn bị cho Phong trào Dân chủ lực lượng hậu bị nữa chứ.

Chào em, bảo trọng nhé.

Thương mến, (Quyền đừng ghen nhé, mến mà hông dám yêu đâu).

Nặc danh says:

09:35 Ngày 20 tháng 8 năm 2011

That cam dong va thuong xot cho con dan Viet trong thoi ky đen toi cua to quoc. Trong chien tranh bao nhieu gia dinh chia ly. Nay hoa binh nguoi dan van con song trong bat binh an

voi nha cam quyen. Anh Quyen phai di bieu tinh vi tuong lai cho Lucas. Chi Cong Nhan phai hy sinh cho tuong lai cua Lucas. Tat ca moi nguoi phai di bieu tinh cho tuong lai con chau

cua minh va dan toc cua minh. Phai di de xay dap cho mot ngay mai tuoi sang hon ngay hom nay. Cai gia phai tra ngay hom nay de di tim tu do qua to lon thi sao co the de mat tung tac

dat cua ong cha ta ngay xua kho cong gay dung. CSVN da ban dat ban bien, ngay hom nay cai gia nguoi dan Viet phai tra de lay lai bien lay lai dat la xuong mau cua bao nhieu the he.

CSVN la toi do cua dan toc.

Nặc danh says:

09:38 Ngày 20 tháng 8 năm 2011

CÔNG NHÂN PHẢI CÓ MÀ AN DƯỠNG SANH CON, BỌN CS KHÔNG CHỪA MỘT THỦ ĐOẠN NÀO ĐÂU KỂ CẢ BÀ MẸ VÀ TRẺ EM.

CẦU XIN ON CHÚA PHÙ HỘ CHO EM VÀ GIA ĐÌNH HẠNH PHÚC.

Nặc danh says:

09:39 Ngày 20 tháng 8 năm 2011

Dong bao phai doan ket cuu lay nhau. Nha cam quyen ngay mai se dan ap dong bao cua ta. Ta phai bao ve dong bao bang cach keo nhau xuong duong that dong. Chi co su hien dien

that dong dao cua dong bao thi moi cuu dong bao cua ta khoi nanh vuot cua CSVN duoc. Xin hay thuong nhau doan ket voi nhau vi tuong lai cho tat ca chung ta.

Nặc danh says:

10:01 Ngày 20 tháng 8 năm 2011

Ngày mai sẽ bắt bớ thẳng cánh những người biểu tình! Ra tòa họ sẽ bị buộc tội cố tình chống lại chính quyền, thông báo đã kí nhận mà vẫn đi biểu tình! Thế là đủ chứng và có!

Dan BAN BAO says:

10:03 Ngày 20 tháng 8 năm 2011

Le Thi Cong Nhan. Chi xung dang la Nhan Sy Tri Thuc Chan Chinh ma toi luon luon kinh trong {xep chi hang 3 sao, cung hang voi LS Le Quoc Quan}

Cung may cho chi, mac quan ta lon tay xoa bung bau thi kg sao. Chu tren dien thoai ma co overnightkisskiss chac chi phai suot dem dai lam mong.

God bless you and keep you safe.

Nặc danh says:

10:06 Ngày 20 tháng 8 năm 2011

CHÚC MẸ TRÒN CON TRÒN
TÌNH YÊU CÒN MÃI MÃI
TRONG VÒNG TAY TÌNH ÁI
TRONG LÂU ĐÀI YÊU THƯƠNG
CỦA MẸ VÀ CỦA CHỒNG

NHƯ TẮM LÒNG CỦA BIÊN
DÂNG VỀ MIỀN PHÙ SA
NHỮNG HẠT MẦM LÚA MỚI
VÀO CUỘC ĐỜI PHỐI PHỐI
HOAN CA!!

NHƯ TRỜI RỘNG BAO LA
CỦA TỔ QUỐC CHÚNG TA
NHƯ NGƯỜI DÂN HIỀN HÒA
YÊU TỰ DO CÔNG LÝ
TẶNG EM NGƯỜI CHIẾN SĨ

LÀ LÊ THỊ CÔNG NHÂN
[MỘT BÔNG HỒNG NHÂN ÁI
DÙ TRAI HAY LÀ GÁI
ĐẶT CHO CON...]

CUỘC ĐỜI TRONG CHIẾN TRẬN
CHẰNG QUẢN GÌ BẢN THÂN

THẤP LÊN NGỌN ĐUỐC SÁNG
PHÁT LÊN NGỌN CỜ VÀNG
.... RỒI GIẶC SẼ ĐẦU HÀNG
VÌ EM!!!

..

Lê dù Chân says:

10:15 Ngày 20 tháng 8 năm 2011

Chúng là ai

Em hỏi tôi ai gét người yêu nước
Ai căm thù người biểu tình bảo vệ quê hương
Em ơi, câu hỏi rất bình thường
Nhưng quá khó vì tôi là người Việt
Là người Việt thì phải yêu non nước Việt
Chống ngoại xâm là trách nhiệm phải làm
Đi biểu tình là bổn phận phải mang
Khi súng giặc lăm le ngoài biên ải
Em hỏi tôi kẻ nào đang gét họ
Dân Tộc mình có bọn đó hay sao
Mẹ Việt Nam đâu có lẽ nào
Sinh ra lũ phản dân hại nước
Bọn chúng là ai làm sao tôi nói được
Chẳng phải thương cũng không phải sợ trả thù
Nhưng xấu hổ vì chúng là dân Việt
Là đồng bào ruột thịt của tôi, em.

Nặc danh says:

11:17 Ngày 20 tháng 8 năm 2011

Tội Ác Cộng Sản:<http://anlachle.blogspot.com/2011/07/toi-ac-cong-san-soviet-story.html>

Người Nam Định says:

11:27 Ngày 20 tháng 8 năm 2011

Tất cả tình cảm của tôi xin dành cho LS Lê Thị Công Nhân và anh em đấu tranh vì Dân Chủ ở Hà-Nội.
Thương các Bạn vô cùng, các Bạn của tôi ơi! Cho tôi ôm các bạn vào lòng.

Nặc danh says:

11:52 Ngày 20 tháng 8 năm 2011

CÔNG AN NHÂN DÂN MỘT LẦN NỮA VÌ TRUNG CỘNG MÀ ĐƯA RA CHỈ THỊ CẤM BIỂU TÌNH, NẾU AI VI PHẠM SẼ BỊ ĐÀN ÁP VÀ THỬ TIÊU, THẬT LÀ ĐAU LÒNG CHO NGƯỜI VIỆT NAM CHÚNG TA, MẤT TẤT CẢ CÁC QUYỀN CĂN BẢN CỦA CON NGƯỜI, QUYỀN TỰ HỌP, QUYỀN PHÁT BIỂU, QUYỀN TỰ DO ĐỀU BỊ BÓPNGHỆT BỞI BỌN CÔNG AN VÀ MẬT VỤ VIỆT NAM NHƯNG NGHE LỜI BỌN TÀU CỘNG.... KHI ĐẤT NƯỚC BỊ NGOẠI XÂM THÌ TA CHIẾN ĐẤU DÙ HY SINH TACŨNG BẢO VỆ ĐẾN CÙNG, NAY MAI TRUNG CỘNG ĐEM QUÂN SANG DẠY TA MỘT BÀI HỌC NHƯ NĂM 1979 THÌ ĐÃ CÓ BỌN CÔNG AN ĐƯA QUÂN TRUNG CỘNG VÀO NGAY THỦ ĐÔ HÀ NỘI VÌ BÂY GIỜ CÔNG AN VIỆT NAM LÀ CÔNG AN CỦA BỌN TÀU CỘNG NHẬN CHỈ THỊ TỪ BỌN TÀU CỘNG MÀ ĐÀN ÁP THẮNG TAY NGƯỜI YÊU NƯỚC DO VẬY ĐỒNG BÀO NÊN CÂN THẬN TRONG CUỘC XUỐNG ĐƯỜNG NGÀY 21 THÁNG 8 SẮP ĐẾN, SẼ CÓ ĐỒ MÁU VÌ BỌN CÔNG AN ĐƯỢC LỆNH TỪ TÀU CỘNG NÊN THẮNG TAY ĐÀN ÁP DÃ MAN, ĐỒNG BÀO NÊN THẬN TRỌNG. TÔI LÀ MỘT CÁN BỘ

CÔNG AN VỀ HƯU NHƯNG TÔI NHẬN RÕ BỘ MẶT TÀN ÁC CỦA BỌN CÔNG AN, NÊN TÔI RẤT ĐAU LÒNG VÌ ĐÃ BỎ HẾT CUỘC ĐỜI VÌ CHẾ ĐỘ TÀN ÁC VÀ DÃ MÀN NÀY, CÒN NHỮNG NGÀY CUỐI ĐỜI TÔI RÚT KINH NGHIỆM SỐNG VỚI BỌN CÔNG AN NÊN CÓ VÀI LỜI NHẮN NHỦ ĐỒNG BÀO YÊU NƯỚC THƯƠNG NÒI...

Nặc danh says:

11:53 Ngày 20 tháng 8 năm 2011

nhà nước cộng sản việt nam là một tổ chức khủng bố. Đề nghị hội đồng bảo an LHQ can thiệp để bảo vệ nhân dân Việt Nam. Hãy đứng lên tiêu diệt bọn khủng bố.

Nguồn: Internet E-mail chuyển

*Đăng ngày Thứ Bảy, AUGUST 19th, 2011
Ban Kỹ Thuật K10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*